

NORDISKE STUDIER I LEKSIKOGRAFI

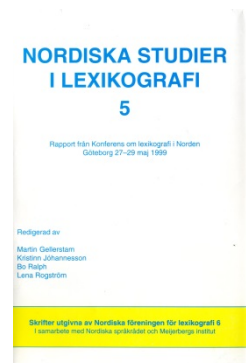
Titel: Idiombruk i talspråk

Forfatter: Maria Arnstad

Kilde: Nordiska Studier i Lexikografi 5, 2001, s. 18-30

Rapport från Konferens om lexikografi i Norden, Göteborg 27.-29. maj 1999

URL: <http://ojs.statsbiblioteket.dk/index.php/nsil/issue/archive>

© Nordisk forening for leksikografi

Betingelser for brug af denne artikel

Denne artikel er omfattet af ophavsretsloven, og der må citeres fra den. Følgende betingelser skal dog være opfyldt:

- Citatet skal være i overensstemmelse med „god skik“
- Der må kun citeres „i det omfang, som betinges af formålet“
- Ophavsmanden til teksten skal krediteres, og kilden skal angives, jf. ovenstående bibliografiske oplysninger.

Søgbarhed

Artiklerne i de ældre Nordiske studier i leksikografi (1-5) er skannet og OCR-behandlet. OCR står for 'optical character recognition' og kan ved tegngenkendelse konvertere et billede til tekst. Dermed kan man søge i teksten. Imidlertid kan der opstå fejl i tegngenkendelsen, og når man søger på fx navne, skal man være forberedt på at søgningen ikke er 100 % pålidelig.

Maria Arnstad

Idiombruk i talspråk

This article is a study of the use of idioms in spoken Swedish. The study is based on a corpus, consisting of fifteen transcribed interviews with three native Swedish university students. The aim of the study is to explore the kinds of idioms used in the material, examine their forms, and compare them to their corresponding forms in a number of standard Swedish dictionaries. The comparison serves to observe the possible differences between the idiom constructions represented in the dictionaries and the forms actually used in speech. In addition to this, the idioms in the material are compared with the findings of another study, with the same purpose, but concerning the use of idioms in written text (Clausén, 1996). In this article, I put forward two interrelated hypotheses: 1. The idioms used in written text are more varied than the idioms used in speech, in respect to the registered dictionary forms. 2. The idioms used in written text are of a different kind than the idioms used in speech. The first hypothesis is confirmed in my material, while the second is confirmed only to a certain extent.

För att ha hopp om att förstå varandra, måste vi dock tala i liknelser, i bilder. Det gör vi alltid till vardags i de enklaste sammanhang, och det måste vi göra nu också, då vi gemensamt ska försöka lära oss något om verkligheten.

(Ur Monika Fagerholm 1994: *Underbara kvinnor vid vatten*. Albert Bonnier Förlag.)

1. Inledning

Min undersökning om idiombruk i talspråk, som presenteras här, kan betraktas som en utvidgning av Ulla Clauséns studie om idiombruk på ledarsidor (Clausén, 1996), baserad på Dagens Nyheters ledarsidor under en vecka 1995. Clauséns studie ägnas åt att iaktta vilken typ av idiom som förekommer i löpande skriven text, undersöka vilken form idiomen har och jämföra den med den form som registrerats i "gängse ordböcker". Jämförelsen tjänar bland annat till att ta reda på om ordboksartiklarna speglar det egentliga bruket, och till att se hur idiom kan varieras i en skriven text. Detta syfte har jag "ärvt" i min egen studie, men nu överfört till talspråk. Ovanpå detta har jag även haft som

syfte att iaktta om, och i så fall hur, idiombruk och idiomvariation i talat språk skiljer sig från idiombruk och idiomvariation i skrift.

Just nu ingår jag, liksom Ulla Clausén, Erika Lyly och Ulrika Kvist Darnell, i redaktionen för en ordbok med arbetsnamnet Svensk konstruktionsordbok. Det är en fraseologisk ordbok, som ska behandla fraser och konstruktioner i svenskan. Ordboken tar bland annat upp *idiom* och *klichéer* som egna kategorier. Dessa frastyper definieras nedan (se avsnitt 4 och 5). De två typerna är ofta mycket svåra att skilja från varandra, eftersom ett idiom i många fall *används och fungerar* som en kliché (se vidare avsnitt 5). Men i de fall då ett idiom används som kliché har vi i konstruktionsordboken också alltid klassificerat det som en kliché. Det kan dock vara på sin plats att redan nu poängtera att jag i den här artikeln behandlar idiom. Jag har emellertid kommenterat de fall då idiomerna i exemplen fungerar som klichéer.

Exempel ifrån talspråk har vidare generellt varit kraftigt underrepresenterade i ordböcker, och är det än så länge även i konstruktionsordboken. Bland annat därför har jag särskilt intresserat mig för just detta område.

Ulla Clauséns resultat

Ulla Clausén har kommit fram till att de idiom som används i hennes material vanligen förekommer i en annan form än den etablerade ordboksformen. Bland annat har vissa ord (ofta verb) ersatts med ord från samma semantiska fält. Exempel:

hugga sig själv i svansen
(ordboksform: *bita sig själv i svansen* 'misslyckas i sina angrepp
så att man själv drabbas')
DN 12/3 1995

Ibland har idiomerna utökats med ett eller flera adjektiv. Exempel:

öppna en ny dörr till ngt
(ordboksform: *öppna en dörr till ngt* 'ge möjlighet till ngt')
DN 13/3 1995

eller ett substantiviskt sammansättningsled. Exempel:

hålla ngn på fredsmattan
(ordboksform: *hålla ngn på mattan* 'kuva ngn')
DN 14/3 1995

Idiomen anpassas på detta sätt till den specifika situationen och inlemmas i den övriga texten. Vidare har Clausén funnit att idiom av den typ som har en konkret och produktiv parallellfras är mycket vanliga på ledarsidorna. Dessa idiom används och varieras på ett intrikat sätt, där skribenten ofta levandegör både den konkreta och den bildliga betydelsen av frasen, t.ex. genom att bygga upp en hel situation med pragmatiskt relaterade begrepp. På så vis kan skribenten "spela på en mångtydighet och glidning mellan det konkreta och det bildliga".

2. Antaganden

I min egen idiomstudie har jag utgått ifrån två sinsemellan relaterade hypoteser:

1. Variationen av idiom är större i skrift än i tal.
2. Den typ av idiom som förekommer i skrift skiljer sig från den typ som förekommer i tal.

Jag tror att variationen av idiom är större i skrift än i tal bland annat därför att skribenten vanligen har mer tid att formulera (och omformulera) sig än talaren. I de flesta talsituationer är förutsättningarna för innovativa formuleringar begränsade, eftersom de kräver eftertanke. Och om ett yttrande dröjer för länge rubbas samtalsrytm.

De "färdiga" enheter som finns att tillgå i språket, bland annat de lexikaliserade, icke-varierade idiomerna, till exempel "ta sig vatten över huvudet" och "ta ngt med en nypa salt", ligger däremot nära till hands för talaren. Dessa utgör mallar, med tydlig pragmatisk funktion och ofta med en vidhängande attityd. Med de lexikaliserade idiomens hjälp kan talaren enkelt förmedla en viss känsla, åsikt, eller inställning till något i sin omvärld. Det blir

ekonomiskt, både vad gäller tid och tankekraft. Idiomen kan också skifta betydelse beroende på sammanhang, där betydelsen "förhandlas fram" i den aktuella situationen.

Skribenten, å sin sida, har mer tid på sig och dessutom ofta en vilja att vara originell och kreativ. Detta gäller kanske speciellt på ledarsidor och i liknande sammanhang. I ledarsidesgenren är det viktigt att formulera sitt resonemang på ett slagkraftigt och intelligent sätt, för att nå ut med sitt budskap till läsaren. Därför varierar ofta lexikaliserade idiom, och klichéer undviks, eftersom dessa ofta betraktas som talspråksmässiga.

Den andra hypotesen, att det förekommer andra typer av idiom i text än i tal, följer av den första. En förutsättning för variation av ett idiom är, naturligtvis, att idiomat *går* att variera. På ledarsidorna är, enligt Clauséns resultat, idiom av den typ som har en levande och konkret parallellfras vanlig, troligtvis för att den typen är lätt att variera. I tal, däremot, har jag antagit att det förekommer fler standardiserade idiom, och de behöver således inte *nödvändigtvis* vara av en typ som lätt kan varieras.

3. Definition och användning av idiom

I dag finns många åsikter bland språkvetare om vad ett idiom är. Åsikterna överlappar ibland, och är ibland motstridiga. De flesta är dock överens om att idiom är svårfångade och svårtolkade företeelser i språket. Patrizia Tabossi och Francesco Zardon (1993: 135) hävdar till och med att det troligtvis är en lönlös uppgift att söka definiera dem. Och Rosamund Moon (1998a) använder i sin senaste bok den övergripande termen *FEI*, med betydelsen 'fasta uttryck och idiom', för en mängd olika typer av fasta fraser i språket, såsom fasta kollokationer och talesätt. Därmed undviker hon delvis att definiera idiom som en egen grupp.

Det kan synas vara en enkel och bra lösning att inte särskilja idiomerna från andra typer av fasta fraser. De är ju ändå så svåra att få fatt i; problemet medföljer nästan alla försök till beskrivning. Som ordboksredaktör, i synnerhet till en fraseologisk ordbok, blir jag inte desto mindre tvungen att söka hantera och avgränsa

dessa språkliga enheter. För de är ju trots allt mycket speciella, både till sin form och till sin funktion. Chitra Fernando (1996:3) redovisar en lista med de tre oftast omnämnda särdragen som sägs känneteckna ett idiom:

- (1) Compositeness;
- (2) Institutionalization;
- (3) Semantic opacity.

Det första särdraget beskriver idiom som ett uttryck bestående av fler än ett ord, ett sammansatt uttryck. Enligt särdrag nummer två är idiom konventionaliserade, det fasta resultatet av ett uttryck som från början var *ad hoc* och nyskapande på något sätt. Det sista särdraget, som troligtvis också är den mest spridda definitionen, gör gällande att idiom är betydelsemässigt "ogenomskinliga". De är uttryck vars innebörd inte framgår av de ingående ordens betydelser, traditionellt formulerat: "inte summan av sina delar". Nedan redogör jag för den definition av idiom som ligger till grund för min egen undersökning.

Det har även diskuterats i vilken utsträckning idiom egentligen används i skrift respektive tal. Språkforskare har på senare tid noterat att idiom används rikligt i skrift (jfr t.ex. Pawley, 1986, Tannen, 1989 och Clausén, 1996). Vissa, t.ex. John Sinclair i sitt bidrag till denna volym, hävdar däremot, att idiom används mycket sparsamt i talat språk. Sanningen i det påståendet är naturligtvis beroende av hur man definierar termen idiom. Men det har också varit, och är fortfarande, problematiskt att överhuvudtaget undersöka talat språk, eftersom det till skillnad från skrift inte är permanent till sin natur.

4. Definition av idiom i Svensk konstruktionsordbok

Min idiomdefinition i den här artikeln är densamma som finns i modellen för Svensk konstruktionsordbok (se fig. 1 i Ulla Clauséns artikel "Funktion och attityd i Svensk konstruktionsordbok" i denna skrift). Här har idiom fått en ganska vid definition,

där även liknelser och talesätt räknas in, och bildar ett *idiomkluster*. Grunddefinitionen för idiom i konstruktionsordboken är:

- en fras bestående av minst två ord,
- som metaforiserats i sin helhet.

Att idiomerna metaforiserats i sin helhet innebär att de ingående ordens konkreta betydelse "glidit över till en annan nivå" (Clausen, 1996:36), vilket kan jämföras med särdrag nummer tre i avsnitt 2 ovan. Dessa idiom kan vara en verbfras ("få kalla fötter"), en nominalfras ("tidens tand"), ett adverbliellt led ("i grevens tid"), ett ordpar ("skrot och korn") eller en hel sats ("en sten har fallit från mitt bröst"). Liknelser och talesätt har båda fått en lite snävare, underordnad definition inom idiomklustret. Liknelser definieras som:

- fraser där två led jämförs (t. ex. "vit som snö" och "ngt går som en dans").

Talesätt definieras som:

- fraser som uttrycker levnadsvisdom (t. ex. "man ska inte kasta ut barnet med badvattnet" och "den som gapar efter mycket mister ofta hela stycket").

5. Definition av klichéer i Svensk konstruktionsordbok

I min studie av idiom i talspråk har jag också tagit med fraser som i ordboken går under benämningen *klichéer*, eftersom dessa i många fall även kan betraktas som idiom. Klichéer ingår, tillsammans med samtalsfraser, i det så kallade *pragmatiska klustret* i modellen för ordboken. De pragmatiska fraserna, klichéerna, är ofta knutna till specifika sociala situationer, och förekommer typiskt i talspråk. Klichéerna för vanligen också någon typ av attityd med sig. Attityden kan exempelvis vara positiv, negativ, ironisk eller mästrande. Klichéer definieras i ordboken som:

- en fras bestående av minst två ord,
- som standardiserats i en stereotyp form.

Klichéerna kan spjälkas upp i ytterligare kategorier beroende på funktion, vilket Ulla Clausén har gjort (Clausén, 1999):

- Klichéer med en *kommenterande funktion*, som Clausén kallar klyschor, tjänar till att markera någons inställning till eller åsikt om något (t.ex. "går det så går det", "man ska inte generalisera", "det är det som är grejen").
- Klichéer med en *strukturerande funktion*, som Clausén kallar textstrukturerande fraser, används för att binda ihop och strukturera ett resonemang (t.ex. "först och främst" och "helt enkelt"). Denna typ är också mycket frekvent i skriftspråk.

I arbetet med ordboken har jag ofta brottats med att kategorisera fraser som antingen idiom eller klichéer. Idiom ska, problematiskt nog, klassificeras som klichéer om de uppfyller de ovan nämnda klichéegenskaperna. Ett visst idiom kan *användas* som kliché. Två exempel är fraserna "på grund av ngn/ngt" och "det är kört". Den förra används som en textstrukturerande kliché och den senare som en kommenterande. Båda är dock också idiom, trots att det bildliga i fraserna har bleknat avsevärt, speciellt i det första fallet.

Dynamiken och glidningen mellan idiom och klichéer är mycket stor, varför det blir svårt, eller omöjligt, att fokusera enbart på den ena företeelsen i en studie av idiombruk. Därför har jag i min undersökning även plockat ut de idiom som används som klichéer.

6. Material

På senare år har det, mycket tack vare Internet, blivit enkelt att få tag på skriftspråkskorpusar av skilda typer och från olika textgenrer, för att genomföra språkvetenskapliga undersökningar. På talspråksområdet är utvecklingen inte lika snabb, och det är fortfarande svårt att få tag på bra korpusar med transkriberat talspråk,

kanske speciellt på andra språk än engelska. Värdet av transkriberat talspråk kan också diskuteras (jfr Moon, 1998b).

Till min undersökning har jag lyckligtvis fått tillgång till en del av en talspråkskorpus, som vid denna tidpunkt inte är helt färdigställd. Korpusen byggs upp inom ramen för projektet "Andra-språkets strukturutveckling" (ASU), som pågår på Institutionen för lingvistik vid Stockholms universitet. Projektet leds av professor Björn Hammarberg. Det material jag fått utgör en del av ett jämförelsematerial till en serie intervjuer med vuxna invandrare, som nyligen kommit till Sverige och håller på att lära sig svenska.

Materialet består av:

- cirka 7800 rader transkriberat tal (max 56 tecken per rad);
- femton intervjuer med tre olika informanter, cirka tjugo till tjugofem år, alla helt svenskspråkiga, universitetsstuderande samt födda och uppvuxna i Stockholmstrakten.

Intervjuerna har skett vid fem olika tillfällen med varje informant. De har utförts av två språkforskare, som båda varit närvarande vid alla tillfällen, och vars tal jag också har analyserat. Intervjuerna är ganska hårt styrda och en rad förutbestämda ämnen avhandlas. Exempelvis får informanterna beskriva vissa föremål, berätta handligen i ett antal seriestrippar, framföra sina tankar kring olika fotografier samt tala om sin bakgrund och sina framtidsplaner.

Nedan följer en presentation av de idiom jag hittat i materialet. Under varje idiom redovisas den motsvarande form som jag funnit i *Nationalencyklopedins ordbok* (1996), *Svensk ordbok* (1987), *Svensk handordbok* (1966) och *Ord för ord* (1960). Idiomens ungefärliga betydelser anges också (ungefärliga, eftersom ett idioms betydelse som sagt kan ändras efter sammanhang). I de fall då idiomerna inte registrerats i någon av de konsulterade ordböckerna har endast betydelsen angivits.

Idiomen återges så som de transkriberats i korpusen, tillsammans med lite av sin kontext. Tecken för paus, tvekan, omtagning etc. har dock utelämnats. Jag har satt idiomerna i kursiv stil.

1. i slutet *drar* artikelförfattarn *en parallell* här till *apor*
dra en parallell till ngt 'jämföra med ngt'
2. *ur moralisk synvinkel* är det väl ganska så förkastlit
ur en viss synvinkel 'enligt ett visst förhållningssätt'
3. ge sej på en annan nation bara *på grund av dom anledningarna*
på grund av ngt 'med anledning av ngt'
4. *han e* ju ganska *svartmålad* i västerländsk media
svartmåla ngn 'framställa ngn på ett negativt sätt'
5. ja tänkte försöka *fortsätta på den banan*
slå in på en viss bana 'välja en viss karriärväg'
6. jo de hänger ju ihop på nåt sätt. *de går nån röd tråd*
den röda tråden 'det genomgående temat'
7. män uppfostras till att *lägga band på känslor*
lägga band på ngt 'behärska ngt'
8. man *sopar undan alla spår* på en gång
sopa igen spåren [efter ngt] 'dölja ngt'
9. ja ja tror att jag börjar. så ser jag om jag förstår *efter hand*
efter hand 'allteftersom'
10. men då tror ja att *de ligger* så här *djupare*
'det är mer grundläggande el. djuplodande'
11. *de finns en djupare dimension*
'det är mer grundläggande el. djuplodande'
12. fast de e väldit otrevligt å börja *tänka i dom termerna* tycker ja
tänka i sådana termer 'tänka på sådant sätt'
13. så skulle man försöka ställa bra frågor också *mellan varven*
mellan varven 'under paus i aktivitet'
14. de handlar om en kommunalpolitiker i karlskrona som vill *ta hårdare tag*
mot nynazismen
ta hårdare tag 'gripa in mer seriöst'
15. annars *e man ju helt körd* idag liksom
'vara helt hopplös'
16. *de e* ju *kört* annars nästan
loppet är kört 'det är hopplöst'
17. då hade vi *trampat i klaveret* förmodlien
trampa i klaveret 'göra bort sig'

18. så han *faller på näsan* när han ställer sej upp
fallalstå på näsan 'trilla omkull'
19. *spelar ljuset en roll?*
ngt spelar [stor] roll 'ngt är av [stor] betydelse'
20. belysningen *spelar otroligt stor roll*
ngt spelar [stor] roll 'ngt är av [stor] betydelse'
21. då e de ingen mening me å *slingra sej runt me långa ord*
svänga sig med ngt 'uppträda skrytsamt med ngt'
22. de kan ja inte *på rak arm*
på rak arm 'oförberett'
23. men än så länge *har du vägvalet framför dej* då?
'inte ha bestämt sig än'
24. så vi får väl *dra ett streck här*
'sluta'
25. ja tror nästan vi får *sätta gränsen där*
'sluta'
26. då *va du inne på köksspåret* här nu
vara inne på ett visst spår 'ha en viss inriktning'
27. man kanske kan *slå två fluger i en smäll*
slå två flugor i en smäll 'nå två syften med samma åtgärd'
28. tycker du de *va ett smart drag* att ha me sej en liten fluga i en tänd-
sticksask
ett smart drag 'en taktisk handling'
29. de kan ju faktiskt *bli ställt på sin spets* ibland
ställa ngt på sin spets 'driva ngt till sin yttersta konsekvens'
30. nu kommer du å *klara de här som en dans*
ngt går som en dans 'ngt går mycket lätt'
31. de verkar som dom som gör de här tar upp ämnet i gymnasiet *blir väldigt bitna*
bli biten [av ngt] 'bli starkt intresserad [av ngt]'

7. Resultat

- Av de 31 olika idiom som används i mitt material har 18 samma form som registrerats i någon av de ordböcker jag kon-

sulterat. Jag har då emellertid bortsett från satsadverbial, som till exempel *väldigt, ju, ganska* och *oerhört*.

- Idiomen i materialet tenderar som helhet att ha en kommenterande eller textstrukturerande funktion, det vill säga: de fungerar som klichéer enligt definitionen i Svensk konstruktionsordboks modell.

- Av de sex idiom i materialet som *inte* har någon motsvarande form i någon av de konsulterade ordböckerna fungerar tre som kommenterande klichéer ("de finns en djupare dimension", "de ligger djupare" och "det är kört"). Två av idiomerna utan ordboksmotsvarigheter fungerar som kommenterande klichéer ("dra ett streck här" och "sätta gränsen där"). Det sjätte idiomet utan motsvarighet ("ha vägvalet framför sig") fungerar som ett typiskt idiom.

- Endast två av fraserna i materialet visar på *tydlig* variation: "slingra sig runt med långa ord" och "vara inne på köksspåret". Dessa båda fraser har en levande och konkret parallellfras, och är därmed också av den typ som är lätt att variera. Det första exemplet har jag dock tolkat som en sammanblandning av fraserna "svänga sig med ngt" och "slingra sig". Denna typ av sammanblandning, så kallad *katakres*, sägs vara vanlig i talspråk. Jag tror att det rör sig om en typ av omedveten, eller kanske hellre ofrivillig, variation av idiomet, som kommer sig av att man inte riktigt minns hur det "ska" låta. Denna typ av variation skiljer sig från den ofta mycket medvetna och stilmässiga variation som förekommer till exempel på ledarsidor.

- Bara en liknelse används ("klara de här som en dans").

8. Slutsatser

Idiomen i materialet rör sig åt klichéhållet i konstruktionsordbokens modell. Många av de idiom som förekommer i materialet

är så pass standardiserade att de knappt ens uppfattas som idiom. De är så gott som omarkerade i sitt sammanhang. Ofta har idiomerna som funktion att strukturera ett resonemang, eller att markera talarens inställning till det sagda på något sätt. Idiomerna fungerar med andra ord vanligen som klichéer, och skulle således också klassificeras som sådana i konstruktionsordboken.

När idiomerna används är de också för det mesta o varierade och väldigt mycket "pang på". De dyker upp i hela stycken. Detta är något som troligen är typiskt för just talspråk, som ju till skillnad från skriven text ofta är fragmentariskt och osammanhängande. Lyssnaren får själv dra inferenser, tolka det som sagts, och försöka knyta det till den aktuella situationen.

På det hela taget kan man säga att idiomerna tenderar att varieras mindre i mitt talspråksmaterial än i Ulla Clauséns skriftspråksmaterial, trots att de ofta är av den typ som lätt kan varieras. De idiom som återfinns i mitt material liknar mer de traditionella ordboksformerna. När det gäller idiombruk är alltså talspråket mer "formellt" och konservativt än skriftspråket, i alla fall om man ser till det material som undersökts här, och om man betraktar gängse ordböcker som de mest formella språkfora. Kanske är det så att de flesta nya idiom uppfins i skrift och inte i tal?

Litteratur

A. ORDBÖCKER

- Nationalencyklopedins ordbok*. 1996. Höganäs: Bra böcker.
Ord för ord. 1960. Stockholm: Norstedts.
Svensk handordbok. 1966. Uppsala: Almqvist och Wiksell.
Svensk ordbok. 1987. Stockholm: Norstedts.

B. ÖVRIG LITTERATUR

- Clausén, U. 1996. Idiom i bruk. *Språket lever! Festskrift till Margareta Westman den 27 mars 1996*. Stockholm: Norstedts. S. 36–42.

- Clausén, U. 1999. "Om pragmatiska fraser i Svensk konstruktionsordbok." *Nordiska studier i lexikografi*. 4. (Skrifter utgivna av Nordiska föreningen för lexikografi. 5.) Helsingfors.
- Fernando, C. 1996. *Idioms and Idiomaticity*. Oxford: Oxford University Press.
- Moon, R. 1998a. *Fixed Expressions and Idioms in English*. Oxford: Clarendon Press.
- Moon, R. 1998b. "On using spoken data in corpus lexicography." *Actes Euralex'98 Proceedings*. Liège. S. 347–355.
- Pawley, A. 1986. Lexicalization. D. Tannen och J.E. Atlatis (red.): *Languages and Linguistics: The Interdependence of Theory, Data and Application. Georgetown University Round Table on Languages and Linguistics 1985*. Washington D.C.: Georgetown University Press.
- Tabossi, P. och F. Zardon, F. 1993. "The Activation of Idiomatic Meaning in Spoken Language Comprehension." C. Cacciari och P. Tabossi (red.): *Idioms: Processing, Structure, and Interpretation*. S. 145.
- Tannen, D. 1989. *Talking voices: Repetition, dialogue and imagery in conversational discourse*. Cambridge/New York: Cambridge University Press.